

Handelsdepartementets bemerkninger til Odelstingets beslutning i møte for lukkede dører den 2den februar 1917.

Odelstingsbeslutningens § 1, 1ste avsnit, bestemmer, at uten tilladelse av Kongen eller den, han dertil bemyndiger, kan ikke norsk skib bortfragtes i utenriksk fart. I 2det avsnit gives der adgang til at gjøre undtagelser for korte reiser og for mindre skibe.

Man vil foreslaa, at denne paragrafs 1ste avsnit redigeres paa følgende maate: »Kongen eller den, han dertil bemyndiger, kan forby avslutning eller fornyelse av fragtkontrakt for norsk skib«. Herved vil 2det avsnit bortfalde som overflødig.

Ved en saadan redaktion vil bestemmelsen bli mere elastisk og bedre ramme den hensigt at kunne forhindre befragtning i tilfælde, hvor dette maatte ansees ønskelig. Naar der fastsættes en rimelig varselfrist for befragtningers avslutning, vil der bli tilstrækkelig anledning til at opnaa hensigten, naar der gives ret til at forby befragtning, mens man ikke behøver at gaa saa langt som til at gjøre befragtningen avhengig av given tilladelse.

De nærmere bestemmelser angaaende gjennomførelsen av lovreglen i den nu foreslaaede form forutsættes git ved kgl. resolution. Det er meningen at undta fra loven skibe i indenlandsk fart og skibe, som skal reise til Norge. Endvidere er det meningen, at loven kun skal gives anvendelse paa registreringspligtige skibe.

Det er en selvfølge, at adgangen til at forby fornyelser av fragtkontrakter ikke gjælder tilfælde, hvor befragteren har en av rederen uavhengig kontraktsmessig ret til fornyelsen.

Til Odelstingsbeslutningens § 2 har man ingen bemerkning at gjøre.

Odelstingsbeslutningens § 3 bestemmer, at »Kongen eller den, han dertil bemyndiger, gir de nærmere bestemmelser om lovens gjennomførelse, herunder ogsaa om anmeldelse av indgaaede fragtkontrakter«.

Den redaktion av lovens § 1, som odelstingsbeslutningen har, gjorde det overflødig at ha nogen særlig bestemmelse om anmeldelse av tilsigtede fragtkontrakter og fornyelser av saadanne. Hvor man skal gi tilladelse til kontraktslutning, er det en selvfølge, at man maa faa varsel om kontrakten paa forhaand. — Med den nye redaktion av § 1 er det derimot paakrævet, at det paalægges rederne at gi varsel om tilsigtede fragtslutninger. Detaljreglerne herom kan mest hensigtsmessig gives ved kgl. resolution, men lovens § 3 bør gives en form, hvorved den utvetydig ogsaa kommer til at omfatte anmeldelse av tilsigtet fragtslutning. Man foreslaar derfor følgende redaktion: »Kongen eller den, han dertil bemyndiger, gir de nærmere bestemmelser om lovens gjennomførelse, herunder ogsaa om anmeldelse av indgaaede og tilsigtede fragtkontrakter eller fornyelser av fragtkontrakter.«

Til odelstingsbeslutningens § 4 har man ingen bemerkninger at gjøre.

Hvad angaar odelstingsbeslutningens § 5 vil man foreslaa, at dennes 2det avsnit utgaar. Efter den nye redaktion av § 1 blir det ikke nødvendig at forbeholde Kongen adgang til at sætte nogen del av loven ut av kraft.